
REAALI POISS

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT | 05/2016 | MAI | WWW.REAL.EDU.EE/AJAVEEB/RP/

TERE, ARMAS KOOLIRAHVAS!

Selle õppeaasta viimase lehe eesotsas on juba täiesti uued tegijad. Samal ajal kui abiturientid veedavad oma viimaseid päevi koolis, valivad kümnendikud esimesed uurimistöö teemad välja. Ning samal ajal kui Kertu ja Johanna liiguvad sammhaaval juba laia maailma, oleme võtnud ohjad enda kätte ja kokku pannud meie esimese lehe.

Siinkohal soovimegi tänada kõiki kalleid abituriente, ilma kellela poleks Reaali Poiss olnud viimased aastad see, mis ta on.

Aitäh Johannale, kes juhtis kogu kollektiivi alati kindlakäeliselt edasi ja oma entusiasmiga teisigi motiveeris.

Aitäh Kertule, kelle head mõtted ja ideed olid alati inspiratsiooniks.

Aitäh Kadri-Annile, kelle asjakohased kadrikatuurid tõid muige suule ka hallil koolipäeval.

Aitäh Christianale, kellega käis alati kaasas hea tuju ja julge pealehakkamine.

Ja aitäh Laurale, kelle kunstilised kaanefotod alati kutsusid lehte koduteele kaasa haarama.

Kõrget lendu Teile!

Meie omalt poolt lubame järgmiseks aastaks vähemalt sama tegusat ja hoogsat Reaali Poissi, nagu see ikka olnud on. Uus aasta toob kindlasti uusi väljakutseid, kuid kõige tähtsam on siiski kogu protsessi nautida, mida me kindlasti ka teeme.

Ja teie, armsad reaalikad, nautige suve! Nautige, et alustada järgmist aastat veelgi hoogsamalt ja tegusamalt, kuhu iganes tee teid ka ei viiks.

MIREL JA OLIVER

HILIS- KEVADINE PARADOKS

Kui ma mõtlen kevadele kui inimese, tulevad mulle esimeste asjadena meelde kirsi- ja õunaõied, tulbid, esimese niidetud muru lõhn ja meeletu heinapalavik, mis sellega alati kaasneb. Kevad peaks olema see kõige ilusam aeg aastas, kui kõik on värske, õrn ja uue aastaringi ootust täis.

Ja siis ma vaatan inimesi enda ümber. Kuidagi plassiks on kõik muutunud. Naeratust peab enam-vähem jõuga välja meelitama ning ainsaks meelelahutuseks on jäänud teiste tagarääkimine, sest tüdimus on nii suur.

Tundub, et suve on vaja rohkem kui varem. Minge, elage ennast välja! Värskes õhus viibimine võib imesid teha ja, kui vihma sajab, pole midagi mõnusamat, kui võtta kätte hea raamat, kuulata vihma pladinat katusel ja lasta ennast teise maailma viia.

Puhake, et sügisel täis ootusärevust nagu kevadine pungake tagasi koolipinki nühhkima tulla. Seniks aga lõuad pidada ja edasi teenida!

KATARIINA PÄTS
REKi president

KARIKATUUR.
AUTOR: AMEUS

AUGU TÄIDE

MARIA ALAS 134A

4. mail toimus ajakapsli paigutamine ehitusjärgus küljefassaadile. Kohal olid meie kooli nooremad õpilased, õpetajad, juhtkond ning kõik ülejäänud õpilased, kes olid nõus oma kallist söögivahetunni aega teistmoodi kasutama.

Idee sai alguse kooli kirdepoolse külje vundamendi ehitustöödel, mille käigus leiti vana müüriosa ja arvatavasti ka käik. Avastus oli nii suur, et tekkis soov teha midagi sama avastusväärilist ka tulevastele reaalkatele. Otsustati ajakapsli kasuks, mille sisse mahtus kõike vahvat ja väärtuslikku alustades mälupulgal olevatest nimekirjadest ja piltidest

kooliperest ning lõpetades 131. ja 134. lennu poolt kirjutatud heade soovidega tulevikuks.

Kõike eelnevat üleskirjutatut seletas kohapeal Veiko Toomlaid, kes rääkis väga muhedalt. Ka pisikesed reaalikad said vähemalt veidi aimu sündmuse ajaloolisest poolest. Nende täielikku keskendumist takistas vaid käest kätte käiv kapsel, mis kippus alatihi kuhugi kaduma. Samuti tekkis ootusärevus nendel õpilastel, kelle kätte kapsel kohe ei jõudnud.

Kapslit maa sisse asetama said need, kes vastasid viktoriiniküsimusele õigesti- mis aastal sai meie koolimaja valmis? (Õige

vastus: 1884).

Kõigil mitteteadjatel ei jäänud muud üle kui vaikida ja peale üritust kooliajalugu õppima minna.

Piduliku sündmuse taustaks oli kirjutanud õpetaja Nora Mals loitsuread, mida kogu koolirahvas õpetaja Piret Otsa järgi hoolikalt kordas. Lõpetuseks hüüdsime südamest veel *pum-tšiga-pum* ning lahusime lõbusa tuju ja südames põksuva Reaali vaimuga.

Loodetavasti on ajakapslite leidjatel sama hea meel, kui meil oli seda "teele saates".

TEADUSE- JA SÖÖGIPIIDU 2016

MARIE MARI MAASIK 131B

28. ja 29. aprillil toimus Kultuurikatlas Õpilaste Teadusfestival 2016, kus said osaleda uurimistöö koostanud kooli-õpilased üle kogu Eesti. Esmalt tuli esitada oma töö hiljemalt 1.märtsiks festivali hindamiskomisjonile, kes õpilase töö üle vaatas ning tagasisidet andis. Hindamiskomisjon koosnes Eesti mainekatest teadustegelastest. Seejärel valiti välja tööd, mis pääsesid teise vooru. Õpilaste uurimistööd oli festivalil igasugustel teemadel, lisaks olid esindatud ka algklasside tööd. Üritusel jagati välja kopsakaid riiklikuid preemiaid ning ka erinevate asutuste poolt eripreemiaid. Tuleb mainida, et reaalikad tegid seal korralikku tööd ning noppisid lausa kümme erinevat tunnustust!

Festival algas 28. aprilli hommikul. Ürituse tarbeks oli vaja koostada suured plakatid stendiettekandeks, et kolm žüriiliiget, kes esimese päeva jooksul töid tulid hindama, saaksid võimalikult

kergelt uurimistöödest ülevaate. Lisaks aitas see ka õpilastel oma töö kiiresti kokku võtta ning välja tuua vaid kõige olulisem. Üritusel oli näha igasuguseid plakateid – kes oli printinud, kes ise paberi ja käärdega meisterdanud. Siinkohal soovivad Tallinna Reaalkooli õpilased südamest tänada Reaalkooli Hoolekande Seltsi, kes toetas heldelt plakatite valmimist.

Iga festivalil osalenud õpilasega toimus esimesel päeval kindlatel kellaegadel kolm umbes viieteistminutilist intervjuud kokku kolme žüriiliikmaga. Hindajad olid Eesti nimekad teadustegelased ning neilt saadud tagasisidet võib lugeda vägagi väärtuslikuks. Festival arendas kindlasti õpilaste suhtlemisoskust, reageerimiskiirust ning lükkas totaalselt mugavustsoonist välja ehk pakkus väga head võimalust enesearenguks ja esinemishirmudest ülesaamiseks. Lisaks oli kogu ettevõtmine suurepäraseks võimaluseks

sõlmida erinevaid sõprussidemeid noortega üle kogu Eesti.

Õpilaste Teadusfestivalil oli kokku umbes sadakond uurimistööd eri valdkondadest, mistõttu on see väga hea üritus kümnenda klassi õpilastele, kes peavad järgmisel aastal ise uurimistööd koostama. Taoline konkurss arendab silmaringi ning näitab noortele, kui palju erinevaid võimalusi on teadusliku uuringu läbiviimiseks ning ei pea kartma ja piirduma vaid küsimustiku läbiviimisega õpilaste seas, vaid võib julgelt aluseks võtta ka reaalseid andmeid erinevatelt organisatsioonidelt ning kontakteeruda erinevate asutustega. Määratlevad või piiravad piirid seab endale ainult õpilane ise.

Tallinna Reaalkooli õpilastest osalesid II voorus:

1. Marie Mari Maasik (12.klass): “Äikesageduse võrdlus Eestis maakonniti ning meteoroloogilised põhjused aastatel

2010–2013”. Juhendajad: Piret Karu, Sven-Erik Enno.

2. Iko-Eerik Uustalu (12.klass): “Mälu- traatmootori kasuteguri määramine”. Juhendajad: Toomas Reimann, Eero Uustalu.

3. Erik Suits (12.klass): “Internetiturundus audiitorettevõtte Grant Thornton Rimesse OÜ näitel”. Juhendaja: Ene Saar.

4. Kristjan Kongas (12.klass): “Valgete kääbuste kokkupõrke simuleerimine kuubistiku meetodil – stabiilsusanalüüs difusioonikonstantide ja resolutsioonide varieerimise abil”. Juhendajad: Mart Kuurme, Jaan Kalda.

5. Karl-Erik Lett (12.klass): “Vereanalüüsi teostamist mõjutavad preanalüütilised tegurid: hüübe tekke sõltuvus tsentrifuugimise eelset ajast ja katsuti loksutamisest”. Juhendaja: Marika Tammaru.

6. Johanna Maria Prins (11.klass): “Kooliaasta algusega kaasnevate muutuste analüüs Endla-Sõpruse-Tulika ja Pärnu mnt-Järvevana ristmikel aastatel 2014 ja 2015”. Juhendajad: Andres Talts, Tiit Metsavahi.

7. Hanna-Marii Kaljas (11.klass): “Week-end Festival Baltic 2015 - korraldus ning selle mõju Pärnu linnale, majutus-, transpordi- ja toitlustusettevõtetele”. Juhendaja: Andres Talts.

8. Liisa Sakerman (11.klass): “Suviodra umbrohtumus ja terasaak sõltuvalt mulla- harimisviisist mahe- ja tavaviljeluses”. Juhendajad: Erkki Otsman, Marje Särekanno, Karli Sepp.

9. Karl Erich Sooru ja Jens Jürgenson (5.klass): “Jalgratta generaator”. Juhendaja: Maarja Kell.

Kuidas reaalikatel läks?

Gümnaasiumiastme III eripreemia saavutas Kristjan Kongas, lisaks tunnustati teda veel Ajakirja Horisont, Tartu Observatooriumi ja Tallinna Tehnika-ülikooli eripreemiatega ning ta on ka Eesti esindaja Euroopa Liidu noorte teadlaste konkursil Brüsselis 2016. aasta septembris.

Liisa Sakerman pälvis Maaeluministeeriumi eripreemia ning teda tunnustati Teadusagentuuri eripreemiaga, milleks on osalemine *Swiss Talent Forum*’il 2017.

Marie Mari Maasik sai Ajakirja Eesti Loodus ning Energia Avastuskeskuse eripreemiad. Lisaks kaasatakse tema

5. KLASSI ÕPILASED KARL ERICH SOORU JA JENS JÜRGENSON
FOTO: MARIE MARI MAASIK

uurimistöö põhjal loodav haridusmaterjal ka Energia Avastuskeskuse programmi.

Karl-Erik Lett pälvis Eesti Tervishoiumuuseumi eripreemia.

Tuleb mainida, et juba festivali teise vooru pääsemine on suursugune saavutus. Palju õnne kõikidele osalejatele, tunnustatutele ning uurimistööde juhendajatele! Erilist austust tuleks avaldada ka kahele 5.klassi õpilasele, Karl Erichule ja Jensile, kes omavad juba praegu väga suuri tehnika- ja füüsikaalaseid teadmisi. Tuult tulevikus tiibadesse!

On ammugi teada, et Tallinna Reaalkool on söömiskallakuga kool ehk ilmselgelt painab paljusid suur küsimus – kas pakutav toit oli hea? Võin käsi südamele lubada, et jah, toit oli lausa imeliselt hea ehk kui pole üldse julgust kohale minna ning enda uurimistööd esitleda, siis mine kohale kasvõi toidu nimel! Uurimistöö esitlemist võta lihtsalt lisaboonusena. Usu mind, sa ei kahetse! Nagu ütleb ka Nike'i tunnuslause: “Just Do It!” Mis sul kaotada on? Mitte kui midagi. Kui sa teed seda, mida sa oled alati teinud, siis sa jääd sinna, kus sa alati oled olnud.

GRUPIFOTO TEADUSFESTIVALILT
FOTO: EESTI TEADUSAGENTUUR

EMA JA TÜTAR REAALIS: ANU JA MAARJA KELL

RENE ALEKSANDER TRUUTS 134B & OLIVER PORKMA 133A

Sel kuul saime ainulaadse võimaluse teha intervjuu kahe meie kooli õpetajaga, kes on ühtlasi ka ema ja tütar. Anu ja Maarja Kell ei ole kumbki pikka aega Reaalkoolis õpetanud ning juba selle lühikese intervjuu jooksul saime me teada palju uut, huvitavat ja osaliselt ka üllatavat. Meeldivat lugemist!

Mis torkas Reaalkooli juures kohe silma või mis on Reaali juures erilist?

Anu: Reaalkooli õpilastes on näha positiivset auahnust, mis viib elus edasi. Kindlasti on Reaalis au sees traditsioonide säilitamine ja neid väärtusi siin koolis ka edendatakse lennupõhiste ürituste kaudu ning see on minu arvates väga õige suund. See ühtse kogukonna tunnetus on väärtus, mis jääb oluliseks ja liidab inimesi ka siis, kui kool on lõpetatud.

Maarja: Esimese asjana, kui ma siia kooli tulín, märkasín ma akadeemilisust. Juba koolimajast endast õhkas seda. Teise asjana, mida ma olen Reaalis õpetamise käigus märganud, on kindlasti ka õpilastevaheline kokkuhoidmine.

Millal tekkis Teil mõte saada õpetajaks?

Anu: Pärast gümnaasiumi lõpetamist soovisin saada arstiks, kuid minu püsimatuse pärast arvas minu kirurgist ema, et minust ei saa head arsti. Kuna mulle oli ema sõna väga suur autoriteet, siis loobusin sellest ning läksin ülikooli õppima mind huvitavat teemat: eesti keelt ja kirjandust. Tol ajal, kui mina õppisin, järgnes lõpetamisele paariaastane suunamisperiood. Mõtlesin, et teen selle ära ja siis otsin midagi huvitavat, aga... pole siiani õpetajatööst vaimustavam ametit leidnud. Noorelt ei arvanud ma

kohe kindlasti, et saan õpetajaks, kuid mulle hakkas see meeldima ning see sobis mulle. Arvan, et õpetajatöök on kindlasti väga vajalik püsivus ning samuti motiveerib õpilasi see, kui nad tajuvad, et õpetaja on oma aimest vaimustuses. Kui kirge ei ole, pole mõtet ka õpetajaametit pidada.

Maarja: Nägin ema pealt, kui keeruline amet on õpetajaamet ning ma olin täiesti kindel, et mina õpetajaks ei saa. (*Naerab*). Soovisin saada kas ajakirjanikuks või arstiks, kuid pärast gümnaasiumi lõppu

ei olnud mul jätkuvalt õrna aimu, mida ma oma tulevikuga täpselt peale hakkan, seetõttu läksin saksa keelt ja kirjandust õppima. Sellel erialal sain Tartu Ülikoolist ka bakalaureusekraadi, kuid juba õpingute ajal taipasin, et see ei ole ikkagi minu jaoks, seega võtsin kõrvalerialaks kunstiajaloo, mis mind isiklikult huvitas. See võimaldas mul EKA magistriõppes jätkata kunstiõpingutega. Juba ülikoolis tuli mul valida kunstiteadlase või õpetajaameti vahel. Valisin õpetajatöö, sest see on ikkagi praktilisem.

KELLAD 1994. AASTAL
FOTO: ERAKOGU

ANU JA MAARJA KELL
FOTO: RENE ALEKSANDER TRUUTS

Mis on kõige huvitavam ja/või kõige raskem osa õpetamise juures?

Anu: Mulle meeldib väga õpilastega loovate ülesannete tegemine, näiteks lasin 10.a klassil sel aastal teha lühifilme Indrek Hargla "Apteker Melchiori" romaanidest. Samuti on väga huvitav koostada kontrolltöid ja kokku panna õppematerjale (nt konspekte). Erinevalt paljudest meeldib mulle töid parandada, sest lihtsalt huvitav on erinevaid arvamusi ja vaatenurki lugeda – kirjandus on ju väga loov aine. Muidugi, kui kirjutatud on rumalust, siis on seda mõtetu lugeda. Mul on raskusi rumaluse talumisega.

Maarja: Mulle meeldib tunde anda ja õpilastega suhelda, ka tundide ettevalmistamine on põnev. Erinevalt emast ei meeldi mulle üldse kontrolltöid parandada. Pärast mingi arvu tööde parandamist panen tööd kõrvale ja lähen teen omale süüa või tegelen vahepeal millegi muuga.

Kui sarnane/erinev on teie kunstimaist?

Maarja: Meie ühine ajastu, mis mõlemale väga meeldib, on kindlasti renessanss. Klassikaline kunst meeldib meile mõlemale väga. Erinev on aga see, et minule meeldib väga ka kaasaegne kunst, emale mitte.

Anu: Renessansi juures leiame tõesti ühise keele, kuid kaasaegne kunst on minu jaoks rohkem selline, et kunstnikud panevad või joonistavad midagi suvalist

kokku ja kutsuvad seda kunstiks. Mind ei ole kaasaegne kunst lihtsalt kunagi kõnetanud.

Milline on Teie unistuste mees?

Anu: Mina võin kohe öelda, et kõige tähtsam on mehe juures see, et ta oleks intelligentne, sest ma tahan oma mehega ikka millestki rääkida. Kindlasti on oluline ka see, et meil oleks omavahel piisavalt ruumi, sest mina ei suudaks mehega iga päev tööle koos minna, seal koos olla ja tagasi koos tulla ning siis veel õhtul teatrisse ka minna. Ka kõige kallimast inimesest võib niiviisi ära tüdineda. Muidugi võiks unistuste mees olla lisaks ka romantiline.

Maarja: Mina nõustun, et mees peab olema kindlasti intelligentne, kuid minu jaoks on ka väga oluline, et tal oleks hea huumorimeel. Mul peab mehega koos ikka lõbus olema. Ja kindlasti on väga oluline, et ma saaksin teda usaldada.

Millised teosed teile meeldivad? Film vs raamat?

Anu: Raamat on minu jaoks kindlasti etem, kuna raamatus saab tegelastega rohkem tutvavaks, on huvitav nende mõttekäiku jälgida ja üleüldse on raamat kindlasti detailsem. Hea näide on kindlasti Agatha Christie Poirot' seeria, millest on tehtud põnev sari, kuid raamatud on siiski ääretult palju paremad. Filmidel on muidugi alati eeliseks visuaalne pool.

Samas on olemas erandid, kus film on tõesti parem. Esimene, mis kohe pähe torkab, on "Helisev muusika". Erakordselt igav raamatuna, kuid film on suurepärase, ülemaailmselt kuulus – eks sellele aitab muidugi muusika kaasa.

Maarja: Minule meeldib ka raamatuid kindlasti rohkem lugeda. Mulle meeldib ka klassikaline kirjandus, kuid minu lemmikteosed on psühholoogilised, olgu nad raamatud või filmid. Lõpus kogu teadaoleva muutumine on minu jaoks väga põnev. Üks erand, kus film on tõeliselt parem kui raamat, on kindlasti "Forrest Gump".

Nimetage teineteise häid külgi.

Anu: Maarjal on alati olnud väga selge tunnetus, mida on õige ja mida vale teha. Ma ei pidanud lapsepõlves kunagi teda keelama, kui ta tahtis kuskile minna või midagi teha, sest ta sai ise aru, mis õige, mis vale. Maarja on juba varajasest lapsepõlvest alates olnud üks sisemiselt intelligentne olend. Maailmas on vähe inimesi, kelle moraalne ja eetiline kompass oleks nii vääramatult paigas.

Maarja: Eelkõige hindan ema intelligent-

LYONELL SIMON DOITWRIGHTNOW'I KÕNE LORDIDE KOJAS

MIKAEL RAIHHELGAUZ 132B

Mu lordid!

Oleme tänase päeva jooksul pikalt arutanud Euroopa Liidust lahkumist ja pean tõdema, et meie debatt jäi pettusttekitavalt kuivaks. Lubage mul nüüd seda viga tagasihoidliku kõnega parandada. Tundub, et meie mägihõimude esindajad ja noorkonservid soovivad Brexiti liikumist oma majandusliku demagoogiaga sõimata - ma olen siin, et neile puid alla panna. Selline seisukoht, seltsimehed lordid, on lubamatu.

Esiteks, kallid kaasmaalased ja Šoti-maa peerid, kes te millegipärast siin saalis istute, tuleb mees pidada, et me oleme väike maa. Ammu möödas on need ajad, kui päike ei loojunud Briti valduste kohal - selle epohhi soojad kiired on juba aastakümneid tagasi pügmeede ülestõusude sudus ära uppunud. Nüüd, kui meid on üksnes 60 miljonit, peame mõistma, et ükski rahvusvaheline organisatsioon Inglismaad enam tõsiselt ei võta. Eks oleme pikalt üritanud ülbuse peal välja sõita, aga vot ei tule välja. Kõik need sakslased, raisk!

Muide, sakslastest rääkides. Miks te kõik Boris Johnsonit mõnitate, et ta Euroopa Liitu Hitleri plaanidega võrdles? Kurat, mees teab, mida ta räägib! Siiski nii kaua Londoni linnapea olnud, eh. Nüüd on küll see kebab võimule saanud... Aga jaa,

muidugi, Šoti peerid teavad paremini! Teie, seltsimehed, ei mäleta allveelaevu, kuid mina mäletan. Nemad tulidki siis Sealandile ning tunnustasid nende terroristide "iseseisvust". Punkarid, raisk! ...Või oli tegemist hollandlastega?... Ükstepuha!

On keegi teist kuulnud sellisest maast nagu Eesti, eh? Ilmselt mitte, te olete ju kõik "demokraatlikult valitud" ja demokraatlikes riigikoolides käinud. Igal juhul on olemas selline riik Ida-Euroopas, ka väike nagu Inglismaagi. Neil seal üks poliitik - Mr Martin või keegi selline - ütles väga targa asja: "Eesti peaks nagu Kariibi mere piraat võtma Euroopa Liidult ja mitte midagi vastu andma." Vot! Pange tähele, mu lordid! Nagu Kariibi mere piraat (oeh, kunagi ju kuulus kogu Kariibi meri meile, aga teie seda ei mäleta...)! Mina arvan, et nüüdseks oleme piisavalt kasumit ja privileege välja imenud, enam midagi ei saa - on aeg plehku panna!

Mis te muigate, lord Mandelson, ah?! Ma ei saa aru, miks teie niiväga need sakslased meeldivad, te olete ju juut! Ei, tegelikult, mis te seal Euroopa Liidus leidsite? Ons neil arenenud kultuur? Issand Jumal, kas te Eurovisiooni üldse nägite?! Austraalia oleks äärepealt võitnud, kui Juncker poleks sekkunud. Ja see on ju meie demograafiline prügila, saate aru?! Me saatsime sinna oma *chave* (loe: было,

rullnökk), kurat küll, nüüd Euroopa popmuusika tipp! No head aega, noh...

Või äkki meeldib teile nende toit? Ei, härra Cameron võib-olla tellibki en-dale Prantsuse sealihä, aga erinevalt temast eelistan mina seda süüa, mis-tõttu kõlbavad Inglismaa sead ka väga hästi. Üldiselt soetangi ainult isamaalist või koloniaal... khm... vabandust, Briti Ühenduse maade toodangut. Täna hommikul sain kusjuures ühe väga ebameeldiva üllatuse. Waleczinsky, minu ustav ülemteenek, kallas mulle tee sisse mingisugust vedelat ja lõhnatut Soome piima. *Yikes...* See oli kohutav! Kuid midagi pole teha, Imperial Dairy läks kogu selle globaalse konkurentsi pärast pankrotti.

Peaegu sama kohutav kui poola immigrandid. Verine põrgu, neid tuleb Schengeniga nagu muda. Olete te kunagi East Endis käinud, eh? Ma küsin teid, kas olete?! Jumal, mul läks neist blondidest sinisilmsetest katoliiklikest nägudest lausa süda pahaks - niiväga meenutasid nad iirlasi. Mu kallis Waleczinsky pidi mulle pärast migreenivastast kompressi peale panema...

Oeh, olen juba pikalt kõnelenud... Aga ei, ma ei hädalda. Usun, et saame kõigest üle. Kuid esialgu peame saama Euroopa Liidust välja!

KUHU LENDAS 130. LEND?

MAIAN LOMP 134B

Jälle on kätte jõudnud aeg, mil ühed linnud lendavad pesast välja ja uued tulevad asemele. Reaalkooli on lõpetamas järjekordne 12. klass ning nüüd seisavad nad silmitsi oma tulevikuga ning seda puudutavate otsustega, üheks neist ülikooli valimine. Meie aga otsustasime teha statistika eelmisel aastal lõpetanute kohta. Nimelt - kuhu ja mida?

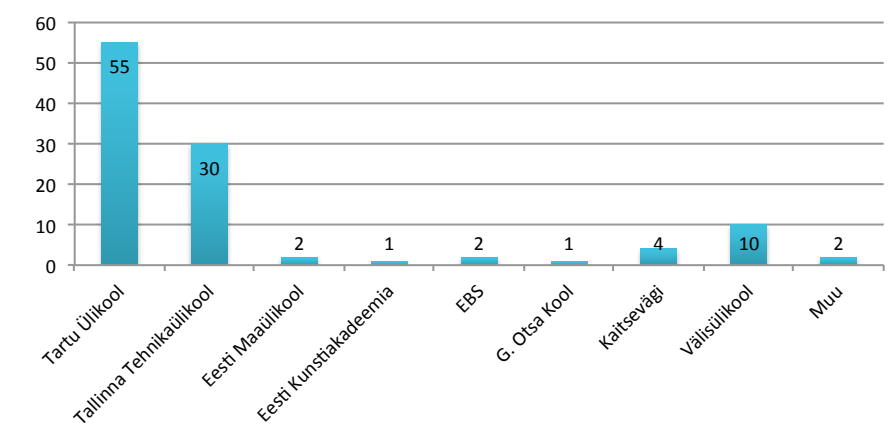
Reaalkooli pannakse võrduma reaalainetega. Jah, meie statistika põhjal peab see paika - enamik lõpetanutest valis oma eriala reaali- või loodusainetest. Ülikoolidest olid esirinnas Tartu Ülikool ja Tallinna Ülikool. Õppesuundadest olid teistest pea jagu ees informaatika ja infotehnoloogia ning meditsiin.

Kuhu minnakse aga sellel aastal edasi õppima? Kas juhtpositsiooni võtab jälle informaatika või tuleb ehk lend

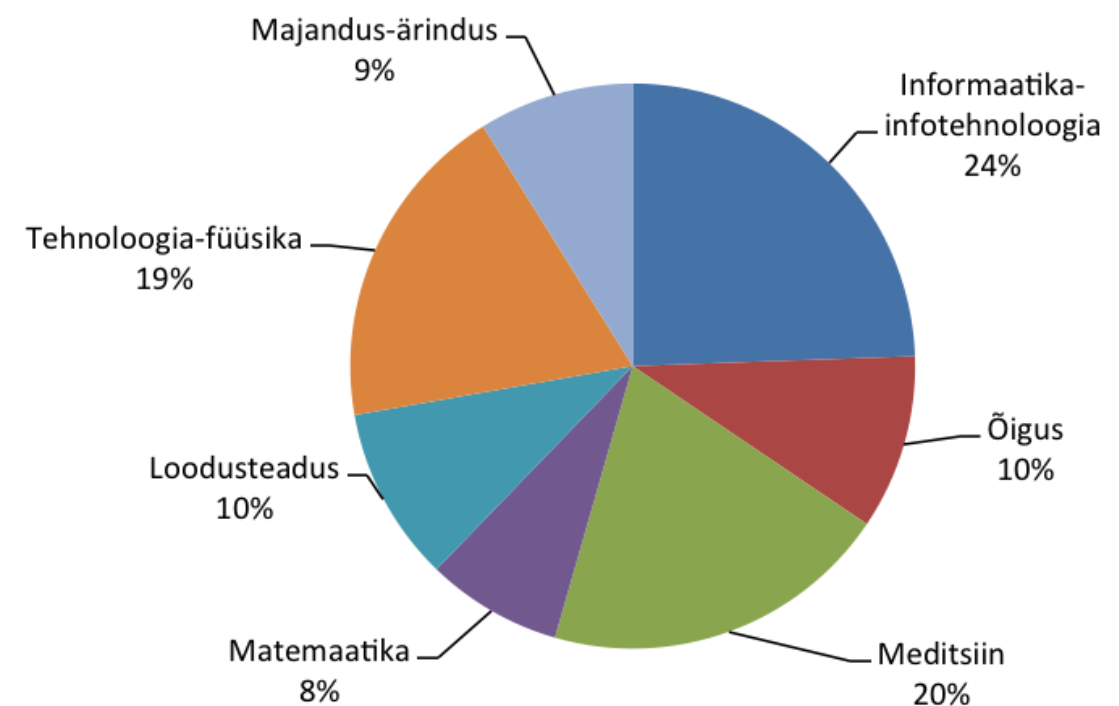
maalikunstnikke? Tundub, et tendents on siiski reaallained, kuid mine sa tea, ehk tuleb sel aastal hoopis klassitais kirjanikke või näitlejaid.

Tuult tiibadesse, abiturientid!

130. lennu edasiõppimine ülikoolides

130. lennu edasiõppimine valitud erialadel

KERTU JA JOHANNA

KERTU JOHANNA JÕESTE 132B &
RENE ALEKSANDER TRUUTS 134B

Ajaleht Reaali Poiss ilmub igakuiselt ei-tea-kust kooli raamatukokku ja esimese korruse fuajeesse ning jõuab sealt üpris kiiresti ka õpetajate ja õpilaste sõrmede vahele. Kõik teavad, et see põnevatest lugudest pakatav ajaleht ilmub nii täna kui ka järgmise kooliaasta igas kuus. Aga kust see niimoodi salapäraselt ilmub? Kes on sellele kuju andnud? Kes on need inimesed, kes iga kuu alguses annavad endast kõik, et rahuldada reaalkate infonälga ja kirkastada mõnd hallimat päeva paari humoorika looga? Nad on ennastohverdavalt töökad ja tegusad. Nad on täpsemad kui koolikellad ja suudavad läbi tulla nii tulest, veest kui ka vasktorudest. Nad on Kertu Süld ja Johanna Viik.

Mida on peatoimetajaks olemine teile õpetanud?

KERTU: Mõtlemine suurelt ja nägema laiemat pilti, suhtlema ning koostööd tegema erinevate inimestega. Märkama ja hindama korrektset emakeelt. Olen ka õppinud väärtustama usaldusväärseid inimesi, kes lood ikka tähtjaks valmis kirjutavad.

JOHANNA: Kindlasti on see õpetanud aja planeerimist - kuidas leida aega kõigi oma kohustuste täitmiseks. Samuti on see arendanud tohutult juhtimisoskust. Reaali Poisi toimetuse juhtimine kolm aastat on andnud mulle instinktiivse arusaama, millal peab olema karm ning millal toetav ja sõbralik.

Milline on olnud kõige keerulisem olukord, mille olete lehte tehes pidanud lahendama?

K: Eks kõige keerulisemad on need viimased õhtud küljendamist, kui avastame, et üks või halvemal juhul isegi kaks lehekülge on tühjad, ning seejärel on sinna vaja kibekiiresti sisu luua. Siis töötame Johanna ja Joosepiga (meie küljendajaga)

hiliste tundideni, kuna paberleht peab ju õigeaks ajaks koolis olema.

J: Kõige keerulisemad olukorrad on ikka need hetked, kui lehe trükki saatmise tähtaeg hakkab lähenema, aga mingisugust materjali ei ole. Need hetked on rasked nii minu, Kertu kui ka Joosepi jaoks. Samuti on keeruline otsustada, millel lasta lehes ilmuda ja millel mitte. Kooli juhtkond meile tsensuuri peale ei pane, kuid igal ajakirjanduslikul väljaandel peab olema mingisugune eetiline piir, mida ei tohi ületada. Minu ja Kertu asi on otsustada, kust see piir jookseb.

Millega olete või ei ole rahul praeguse lehe juures?

K: Viimase kahe aastaga on Reaali Poiss saavutanud nii sisu poolest kui ka küljenduses tegelikult väga kõrge taseme, kui võrrelda varasemaga. See on teinud lehe lugejale atraktiivsemaks ja toonud ka kiidusõnu. Lisaks muidugi meie kasvanud toimetuse liikmete hulk ning ühised sündmused-ettevõtmised. Need on need aspektid, millega ma olen rahul ja mis mulle väga head meelt teevad. J: Ma olen täiesti rahul meie toimetuse koosseisuga ja lehe sisuga. Artiklid lehes on muutunud lühemateks ja huvitavamateks ning Reaali Poiss üldiselt on kujunenud viimase paari aastaga palju loetavamaks. Kui ma millegi üle viriseksin, siis ma tahaksin artiklite autorite juurde neist väikeseid pilte, et kogu kool teaks, kelle poole pöörduda, kui mõne artikli kohta on küsimusi.

Mida soovitate tulevikutoimetusele?

K: Hoidke ühtsust ja rõõmsameelsust toimetuse sees: kui kirjutajatel on hea ja tore olla, teevad nad oma tööd kiiremini ja parema meelega valmis. Ja ärge laske lugudel liiga pikaks venida - siis ei viitsi enam keegi lehte lugeda.

J: Jätkata samas vaimus ning meeles hoida,

et hea koolilehe alus on tugev tiim. Tore seltskond ning tiimitunnetus aitab hoida motivatsiooni üleval ka rasketel hetkedel.

Mõni põnev lugu, mis Reaali Poisi tegemistest on meelde jäänud?

K: Kas te teate, kuidas käib koogisöömine Reaali Poisi moodi? See koosneb garderoobis istuvast seltskonnast, kus antakse omavahel edasi koogikarpi ja pisikest plastmassist teelusikat. Ja ausalt, kogu koogi saime söödud!

J: Reaali Poisi toimetuse ruumist leiab alati mõne väikese kommikese. Seal tööd tehes olen tihti jaganud neid komme paari esimese klassi lapsega, kes neid nii armsalt nurumas käivad. Samuti jääb meelde see, kuidas vilistlaspäeval Reaali Poisi toimetuse liikmetega vaheldumisi esimese ja neljanda korruse vahet kõndisime, sest olime toimetuse ruumi endale korraliku söögilaadungi ära peitnud.

Mis on teie lemmikajalehed või -ajakirjad?

K: Ikka Reaali Poiss. Enam-vähem regulaarselt loen ma ka ajakirju nagu Imeline Ajalugu ja Imeline Teadus, mis meil juba mitmendat aastat koju tellitud on.

J: Ajakirjadest meeldib mulle lugeda National Geographicut, sest seal on alati väga sisukad ja asjalikud artiklid imelise illustratsiooniga. Eesti ajalehtedest loen Postimeest ja Eesti Päevalehte, sõltuvalt sellest, mis lehe mu isa parajasti koju on tellinud. Paberajalehe sirvin tavaliselt hommikuti läbi, kuid nutitelefonis loen Postimeest põhjalikumalt. Välismaisetest uudisteportaalidest armastan enim BBC-d, sest minu arvates on seal kõige uudisväärtuslikumad ja kvaliteetsemad artiklid.

Aga milline on teie lemmirubriik RP-s?

K: Juba põhikoolis meeldis mulle lugeda

ENDISED REAALI POISI PEATOIMETAJAD KERTU SÜLD JA JOHANNA VIK 131C
FOTO: TRIIN TÄRNOV

tegusatest reaalkatest, kes on silma paistnud erinevatel elualadel. Praegu aga naudin ma Mikaeli ja Uku arvamusedlugusid ning René omaloomingut - nad kõik on väga hea huumorisoonega ning oskavad kirjutada tabavalt olulistel teemadel.

J: See on keeruline valik. Mulle tohutult meeldivad Kadri-Anni karikatuurid ning ühtlasi ka tegusa reaalka artiklid. Samas Mikaeli ja Uku arvamused lood lähivad iga korraga aina paremaks ning René omaloomingulised artiklid sisaldavad uskumatult palju varjatuid vihjeid. Igal juhul olen üks vähesi, kes ei nimetaks esmaajoonet tagakaanel asuvaid ütlusi. Konkreetse vastuse jään aga võlgu.

Mida meeldib teile kõige rohkem kokata?

K: Väga hea meelega teen ma vahel erinevaid kooke ja muid magusaid küpsetisi, minu tunnusroaks kodus on aga kujunenud pannkoogid ja pitsa. J: Ma olen pasta ja kookide fänn ning ühtlasi meeldib mulle pitsat teha. Samas

olen ma tihti väga laisk ning lasen emal endale süüa teha või siis keedan pelmeene.

Te mõlemad õpite veel viimast kuud majandusklassis. Mille järgi langetasite suunavaliku gümnaasiumisse astudes?

K: Ma mäletan, et see oli mulle toona kõige ratsionaalsem valik: IT mind lihtsalt ei huvita(nud) ning tehnoloogia tundus veidi spetsiifiline. Majandus aga paistis selline üldisi teadmisi laiendav ja igal elualal kasuks tulev aine.

J: Ma langetasin selle otsuse juba neli aastat tagasi, sest peale üheksandat klassi käisin vahtusaastal Slovakkias. Miks ma aga majandussuuna valisin? Ausalt öeldes ma praeguseks enam ei mäleta. Ma kahtlustan, et IT ma lihtsalt välistasin ning seejärel tundus majandus parem valik.

Mida lähete ülikooli õppima?

K: Praeguste plaanide järgi võite mind järgmine aasta kohata Tartus majandusosakonnas.

J: See on senikaua saladus, kuni riigieksami tulemused selguvad ja sisseastumistaotlused ülikooli ära antud.

Nimeta 3 huvitavat tõsiasi teise peatoimetaja kohta.

K: 1. Johanna on päris pikka aega töötanud väikeste laste ujumisõpetajana. 2. Kui Johanna ei oleks veetnud aastat peale põhikooli Slovakkias, ei oleks ta praegu RP peatoimetaja.

3. Minu tutvus Johannaga sai alguse tänu geograafiale ja Piret Karule, kes viis meid ja veel mitmeid toredaid reaalkaid (kellest mitu tükki, muide, on olnud või on siiani RP liikmed!) talvel metsa matkama.

J: 1. Erinevalt minust näeb Kertu detaile. Tema paneb tähele väikeseid vigu ning viimistluskohti, samuti teeb see temast väga hea keelekontrollija.

2. Kertul on asjad väga hästi organiseeritud ning tal püsivad asjad mees.

3. Kertu on tõeline laululööke, kes jõuab kõik ansamblid ja koorid läbi käia.

LUULEBATTLE

MAIAN LOMP 134B

Uus kuu, uus *battle*. Maikuu lehes astuvad võistlustulle 3 Johannat, olgugi et üks on anonüümne. Selle kuu sõnad olid antagonist, guljašš, ruun, mungalill, väesalk ning afišš. Mingeid reegleid luuleloomingule ei olnud ning kolm visa luuletajat lasid oma loomingulisuse valla. Viska pilk peale ja proovi kodus järele.

ASUB KOITMA KAUNIS KARGE SUVEPÄEV

Johanna-Stina Idla 133C

Asub koitma kaunis karge suvepäev,
kaugelt kostmas kuulen - veider hää!
Ohtu tunnetades kraaviperverle varjun
keski mees joostes hoiatavalt mulle karjub:
“Jookse tüdruk, päästa oma hing,
üks väesalk lähenemas siia on ning...”
Ta sõnadel ei seleta ma ainsatki lõppu,
mehelt ei kuule enam ei kippu, ei kõppu
Võtan suuna, hirmunult lidun
Kaua vastu ei pea, vorm paraku kidur
Kohkunult ümbrust uurin ja silman
üht afišši, mil, oo, nii kutsuvalt on kirjas
“Pidusöögile oodatud on kõik, kel kaasas
hea tuju ja räbaldunud katkine saabas”
Olemas need mul on, mis seal ikka, lähen kaen,
kas ära ehk tasub mu jooksmise vaev
Lõunale saabudes koheselt märkan -
aias erakordselt kaunis mungalill tärkab
Taime ilu on meeletu, võtan kätte ja nopin,
värvikireva lille enese kõrva taha topin
Seejärel sean sammud ritta toidulaua poole
ning proovin saada vakataie guljašile jaole
Hoovis teeb algust näitlemistrupp
Ohhoo, kas näed, see on väesalga grupp!
Rekvisiidiks kaasas neil on tumepruun ruun,
kuid sel näidendil paistab olevat veider suund
Antagonistideks tükis on teadus ja religioon
kaasatud on ka üks poolemeelne spioon
Ah, ei mina sest etendusest miskit ei jaga
näidendi autor võiks minna ja lasta end maha

Johanna Jurtoke

ma küll ütlen et oleme antagonistid
ja ei saa kunagi kokku
kuid ikka kastan hommikul su mungalilli
ja hoian taskus sinu ruunikirjalist kivi
ma küll ütlen et oleme antagonistid
sest mina olen Tallinn ja sina oled Tartu
kuid ikkagi mõtlen ma sinule
kui näen mõnd armastusfilmi afišši
ma küll ütlen, et ME oleme antagonistid
ja sa oled nagu guljašš mis mind alati oksele ajab
kuid ikkagi tungib su halastamatu armastus
vallutava väesalgana mu südamesse.

Ja näeb mu valed läbi.

Johanna Juhanson 133A

Aeg talveunest äratada rahvas,
Afiššid seinal, kuid kasutegur null.
Teil pole piisavalt tunde ööpäevas,
käepikenduseks telefon, ma parem olen hull.
Vähe sellest, et pilku mu hüüded ei püüa,
Teie jaoks ruunikirjas olen kirja pannud luule.
Kuidas kurat lõpuks läbi saan ma lüüa,
kui mitte keegi ei mõtle väärt tulevikule, aint muule?!
Orja peatumatult, et sust intellektuaal vaid saaks!
Tee kõik, mis kästud, sa vaid proovi vinguda,
muidu äkki kiirelt tembeldatud koormaks?
Sinu tööks ju aint mõtlemata nõustuda.
Siin mu hüüd: "Me' väesalk on väike!"
Ava silmad, läänest tõuseb juba kevadpäike.
Palun, ära ole iseenda antagonist.
Ela, mungalillgi otsib elust mõtet imelist.
Laku veel talda, ega kinga endale sa saa.
Ilu ja mässuta tõsiselt maailmast aru ei saa,
Paavli söökla guljašš on parim, mis sind ootab.
Sel moel ainus oled mängus, kes mõtlematult kaotab.

KOGU TÕDE TÄNAPÄEVA LASTEST

JOHANNA RAUDSEPP 134A & TRIIN TÄRNOV 134B

Kuna tegu on selle aasta viimase lehega, siis käisime sel korral detektiivitööd tegemas väikese maja unistustest ja plaanidest. Mis siis ikka, head lugemist!

Kelleks sa saada tahad?

Kaisa-Reena: Mina tahan saada superstaariks.
Cornelius: Mina tahan saada teadlaseks, selliseks, kes mõtleb asjad välja ja siis ehitab neid.
Aadam: Mina tahan saada kitarristik, sellise tavalise kitarriga.
Oskar: Mina tahan saada tehnoloogiaisikuks.
Kirill: Mina tahan saada mustkunstnikuks.
Markus: Mina tahan saada tulnukaks.

Mis on su suurim unistus?

Kaisa-Reena: Ma tahaks saada haldjaks.
Sarah: Ma tahan oma trennis, iluvõimlemises, saada esimest kohta.
Eleen: Mina tahan lennata.
Cornelius: Ma tahaksin, et mul oleksid kõik maagiavõimed ja ma oleks kõige kuulsam.
Oskar: Ma tahaksin kõiki Apple'i tooteid.
Björn: Minu kõige suurem unistus on see, et ma saaksin ühe lego.

Kirill: Minu kõige suurem unistus on see, et ma saaksin nähtamatu olla.
Mirjam: Minu kõige suurem unistus on see, et ma saaksin teisi aidata.
Aleksandra: Minu kõige suurem unistus on saada endale hobune.
Markus: Minu kõige suurem unistus on oma jalgpallikaartide album täis saada.

Mis teeb sind hästi õnnelikuks?

Kaisa-Reena: Mind teeks rõõmsaks, kui mul oleks väga-väga-väga palju sõpru.
Sarah: Ma tahaks endale minihamstrit.
Eleen: Ma tahaks endale kassi, aga ma ei saa.
Cornelius: Mind rõõmustas see, kui ma sain enne „Minecrafti” mängida, aga enam mulle eriti ei meeldi see mäng.
Aadam: Mulle meeldib, kui ma olen kodus.
Oskar: Mulle meeldib kodus arvutiga mängida.

Mis sulle Reaalkooli juures meeldib?

Kaisa-Reena: See, et siin saab hästi palju sporti teha.
Sarah: See, et kool on hästi suur ja siin on tore.
Cornelius: Mulle meeldib, et siin on nii palju aineid.
Markus: Mulle meeldib see tool, kus

ma praegu istun, sest siin on päris mõnus istuda.
Oskar: Mulle meeldib see, et kui ma suuremasse klassi lähen, siis ma saan keemiat õppima hakata.

Miks on sinu klassijuhataja kõige parem õpetaja üldse?

Kirill: Minu õpetaja on kõige parem sellepärast, et me teeme temaga igasuguseid huvitavaid õpikuasju.
Mirjam: Minu õpetaja on kõige parem sellepärast, et ta õpetab meile väga palju igasugu asju.
Markus: Minu klassijuhataja on kõige parem sellepärast, et ta laseb meil iPadides olla.

Kui vana sa tahaksid olla, kui saaksid olla ükskõik kui vana?

Karoliine: Ma tahaks olla 100-aastane, sest siis ma oleks päris vana ja mul oleks hästi palju lapselapselapselapsi.
Mirjam: Mina tahaks olla kogu aeg 9-aastane, sest siis ma saan teha seda, mida ma tahan. Praegu olen ma 8-aastane.
Markus: Mina tahaks olla 11-aastane, sest siis ma oleks 4. klassis. 4. klass on mu lemmikklass.

ÜTLUSED

Mirja Särg: "Ega mina teie pähe ei näe. Tegelikult jumal tänatud, et ei näe. Õudne."

M. Särg: "'Ma armastasin sakslast'. Seal oli ka armastus, aga noormees oli niisugune töll, et ei suutnud naisele välja öelda. Nagu Tammsaare ise."

M. Särg: "Ega nad ei olnud kiuslikud vanainimesed. Andres oli seal natuke üle kolmekümne. Kas Madis Somelar on kiuslik vananimene?"
Klass: (kooris) "Jaa!"

Madis Somelar: "Atlas võiks olla nagu naine - igal mehel oma."

M. Somelar: "Mis sa selle telefoniga seal teed? Otsid meest? Tinderis, siuh-viuh."

M. Somelar: "Paavstiriik ehk vatiriik."

Piret Karu: "Teid on nii vähe. Mis teil käis katkulaine üle või?"

P. Karu: (Räägib lugu)
"Ja siis läksid jaapanlastel silmad suureks. Nii suureks kui pilusilmad üldse minna võivad."

P. Karu: "Kuidas te kivimite kohta ütlete? On suured kivid ja on?"
Õpilane: "Kivikesed."

Õpilane: "Palju ma pean maksma, et ma seda jutustama ei peaks?"
Niina Karamkova: "Maksad järgmises elus, siin sa õpid kallike!"

N. Karamkova: "Sul on muidu hea pea, aga lüngad on."

Sinjukina (selle peale, et õpilasel on käsi laua all):
"Mis sa teed seal?"
õpilane: "Vaatan oma kätt"
Sinjukina: "Harjutad oma kätt?"

enne tööd
Kristi Koit: "Mu kaitseingel teeb kõik, et kõigil spikerdajatel katsed võimalikult halvasti läheksid."

K. Koit: "Kes ei teadnud, et 'Aktuaalse kaamera' ümber käivad jutumärgid, peksab ennast kodus millegagi, soovitavalt ÕS-iga."

Õpilane: "Tõmbasin nii kaua, kuni kumm läks katki."

Martin Saar: "Loodan, et see käis katse kohta."

M. Saar: "Anname selle nüüd proua Saarele tagasi - tal on tugevalt arenenud omanikuinstink."

M. Saar: "Kovalentne side ei ole päris nii, et ühe aatomi elektron tuleb ühelt poolt ja teise oma teiselt poolt, näevad üksteist, unustavad kõik looduseadused ja hakkavad käest kinni ümber tuumade jalutama."

M. Saar: "Türgi kohv - põhimõtteliselt muda."

M. Saar: "Ega vasest pott ei mõtle kogu aeg, et olin kunagi plaat ja tahaks seda olekut taastada, sest pinget on ilgelt suur."

T. Reimann: "Sitaks on liiga suur mõõtühik."

SUVISED ÕNNE-SOOVID!

Martin Saar	04.06
Triinu-Liis Vahter	14.06
Sirje Jaup	15.06
Tiia Niggulis	20.06
Paula Randver	25.06
Piret Klooren	27.06
Helli Juurma	29.06
Tiina Talvi	30.06
Reet Orusaar	18.07
Helen Kaasik	06.08
Kaia Kivitoa	07.08
Erik Mäe	19.08
Meelis Songe	20.08
Rain Vellerind	25.08
Kati Kurim	29.08
Piret Järvela	30.08
Andres Talts	31.08
Marko Mett	01.09
Kristi Vahenurm	02.09
Ahti Pent	08.09
Tiina Tammik	15.09
Erika Vatsel	25.09
Geidi Miilmann	26.09
Kristen Noodla	27.09
Mirja Särg	29.09
Kristi Koit	30.09

PEATOISETUS KÜLJENDUS TOISETUS

Mirel Mesila 133C, Oliver Porkma 133A
Joosep Viik 132B
Kertu Johanna Jõeste 132B, Birk Sepp 134C, Kadri-Ann Valdur 131B, Rene Aleksander Truuts 134B, Maian Lomp 134B, Dan-Erik Roosve 131C, Christiana-Gabriela Kristal 131B, Uku Kangur 132B, Triin Tärnov 134B, Maria Alas 134A, Emma Koppel 134C, René Piik 134B, Johanna Viik 131C, Kertu Süld 131C

KEELETOISETAJA KUJUNDUS TOIM. NÕUANDJA AITÄH

Mirel Mesila 133C
Rait Kohava vil!130
Piret Järvela
Anu Kell, Maarja Kell, Katariina Päts 132B, Marie Mari Maasik 131B, Johanna-Stina Idla 133C, Mikael Raihhelgauz 132B, Johanna Juhanson 133A, Johanna Raudsepp 134A
Laura Toomlaid 131C

KAANEFOTO KARIKATUUR LEHE NR

Ameus
137